

- „H O N S C H E I T” (unb. ± Wittlich : Tr) :: Honcheit (sic), 1157, Tr F 4. — Honscheith, Honsceit, 1177, Kb 96/25.
- HONSELE [Lippborg : Mü] :: Hoonselia, 10., D W IX a 1 a, 37 r°. — Hoensile, 1023 kop. mitte 12., Ka vita Meinwerci, 109 ; 1031 kop. id., ib. 123 ; mitte 12., ib. 125. — Honsele, mitte 12., D W II a 1, 2 r°.
Germ. *hauhon*, dat. sg. zu *hauha-* „hoch” + *sali-* m. „einräumiges Haus”.
- HONSELERDIJK [Naaldwijk : Zh] :: Holtsele, 9e kop. 10e kop. eind 11e, ed. DB, p. 338.
Germ. *hulta-* n. „bos” + *sali-* m. „uit één ruimte bestaand huis”.
- HONSTEDT [Bregenstedt : Mgb] :: Hoonstedi, 11., D W IX a 1 b, 16 v°. — Honstide, mitte 12., D W RH9, 41 v°, 44 v°.
Germ. *hauhon stadi* „zur hohen Stätte”.
- „H O N S V E L S” (unb., in Hessen?) :: —, 1174, D Berg 2.
- HONSWIJK [Tul : Ut] :: Hundeswie, 1200, Ar B 1.
Germ. *Hundas wika-* m. „dochternederzetting van Hund”.
- HONTE (= de Westerschelde, vermoedelijk eerst het oostelijk deel daarvan) :: Hvnta, 1221, S D 563 en 564.
- HONTEM [Braunsrath : Aa] :: Huntheym, 1202, D H 7.
- HONTEMUDEN (monding van de Honte in de Oosterschelde bij Ossendrecht : Nb) :: Huntemuden, 1148, W M 3 ; 1148, Ws M ; 1148, Av SM 4 ; 1157, Av SM 6 ; 1161, Av SM 7 ; 1165, Av SM 8 ; 1179, Av SM 9.
- HONTENISSE : Zl :: Guntenesse, 1183, S D 471. — Hontenesse, 1190, S D 480 ; 1210, S D 520 en 523 ; 1225, Co D 55. —
- Huntenesse, 1190, S D 491 ; 1201, S D 519 ; 1210, S D 518 ; 1218, S D 541 ; 1221, S D 564. — Hontenessa, 1222, S D 570 ; 1223, S D 574.
Germ. — + *nasja-* m. „landtong uitspringend in zee of benedenrivier”.
- HONTHEIM : Tr :: Hunteim, 1193, Kb 180/42.
- HÖNTROP [Wattenscheid : Arn] :: Hogingthorpe, 10., D W IX a 1 a, 33 r°. — Hoionkthorpe, (1092-1105) kop. mitte 12., D W RH9, 35 r°. — Hoincthorpe, mitte 12., ib., 58 r°.
Germ. *Hugingo porpa-* n. „Siedlung der Leute des Hugo” (*hugu-* m. „Verstand”).
- HÖNY [Esneux : Lg] :: Hanier, 1204, I V 24.
- HOOGLEDE : Ro :: Ledda, 847 kop. ± 1300, L 12 H 1 n° 135 ; 899 kop. id., ib. n° 140 ; 1107 kop. id., ib. n° 89. — Leda, 1187, L B 4315/146646 ; 1221, S Z 32. — Haleda, 1218, Lv AA 169/3750.
Germ. *hauha-* „hoog” + *hlija-* n. „helling”. Hoogleda ligt bovenaan een steile helling.
- HOOGSTADE : Vn :: Hostede, 857 kop. 961 waarvan 4 kopieën 12^e-18^e, ed. DB, p. 57. — Hostadis, 899 kop. ± 1300, L 12 H 1 n° 140.
Germ. *hauha-* „hoog” + *stadi-* f. „plaats, plek”. Ligt op een geringe, hoewel in deze vlakke streek belangrijke, bodemverhevenheid.
- HOOIDONK [Nunen : Nb] :: Hodunc, 1146 kop. 1157, R. Ann. Rod., 20 r°.
Germ. *hauha-* „hoog” + *dunga-* m. „zandige opduiking in moerassig terrein”.
- HOOIMILLE : Du :: Hoymilla, 1067 cop. 1294, Xb 285, 10 r°. — Hoymila, 1183 cop. 1369, P F 184/1.
Cf. Heimond.
- Hoom [Heldergem : Al] :: Humas, (768-814) kop. 941, ed. DB, p. 133.
Cf. Heumen.